BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 10 - **ŘÍJEN** 2018 – ČÍSLO **10**

Co nás čeká ???

To je veliká otázka a nikdo z nás na ni nezná jistou odpověď. Řeknu to slovy světce tohoto měsíce – sv. Františka: „SESTŘIČKA SMRT“. To je naše jediná jistota.

Měsíc říjen je měsíc růžence, ale také měsíc, ve kterém začíná období, kdy můžeme získávat odpustky pro duše v očistci, kdy můžeme „dát na modlení“ za zemřelé.

Poněkud se vytrácí zvyk „dávat na mši“ a už vůbec jsme si nezvykli „dávat na mši“ za živé, za aktuální potřeby.

My na Dušičky vzpomeneme na naše zemřelé. Ale jak předáváme naši víru, aby na nás měl kdo vzpomenout? A jak žijeme ve vztahu k živým, starým a umírajícím,…? Jak se snažíme jim zprostředkovat svátosti i v jejich nemoci, v jejich nemožnosti se účastnit bohoslužeb? Chodit na hřbitov je sice hezké, ale to už je pozdě! Je potřeba se postarat, aby naši staří odcházeli smířeni s Bohem, posíleni svátostí nemocných, svatým přijímáním. Nenechávat tyto věci náhodě, nenechávat je až na poslední chvíli. My kněží tu jsme v „pohotovosti“, abychom jim rádi posloužili.

Vím, že se „sestřičky smrti“ všichni dost bojíme, ale ona nás přece uvede do Náručí Nebeského Otce! Tak jakýpak strach!!!

P. František

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

ÚHEL POHLEDU

Tomáše Petráčka

Přestože na daném prostoru lze zmínit je některé aspekty, nejprve je třeba k vyjasnění dodat několik skutečností. Ačkoliv čísla vypadají strašlivě a podstata je neomluvitelná, jde o případy, které se staly ve velmi dlouhém časovém období, a platí, že ze všech pomáhajících profesí jsou katoličtí kněží tou nejbezpečnější a nejspolehlivější skupinou. Rychle se budující stereotyp „co katolický kněz, to pedofil“ je absurdní a krutou hříčkou, kterou žádný seriózní výzkum nepotvrzuje. Nejvíce sexuálního zneužívání se děje v rodinách, častěji se ho dopouštějí trenéři, vychovatelé, učitelé.

Přesto právem zůstává masivní pohoršení, pachuť zklamání a skepse. Příčinou jsou vysoká očekávání věřících od kněží, zneužití sakramentální moci a tendence nebrat závažnost těchto zločinů vážně a chránit především pověst instituce a nositelů posvátného úřadu. Vzhledem k tomu, že více případů se dopouští lidí žijící v manželství, nelze to mechanicky házet na celibátní formu života. Větší roli může hrát komplikovaný vztah církve k tělesnosti a sexualitě. Skutečným skandálem není, že k něčemu takovému mohlo dojít, tomu nedokáže zcela zabránit žádná instituce, ale způsob, jakým se k tomu část církevních elit stavěla.

Vadné přístupy k sexualitě

Pro starší období nám schází prameny a výzkumy, ale není pochyb, že v internátech a klášterech i v předchozích stoletích docházelo k sexuálním výstřelkům, které mistrně zdokumentoval ve své i česky vydané knize Případ Sant´Ambrogio historik Hubert Wolf. Existovala striktnější kontrola a supervize, ale více se také dodržoval nepsaný zákon mlčení a zatajování.

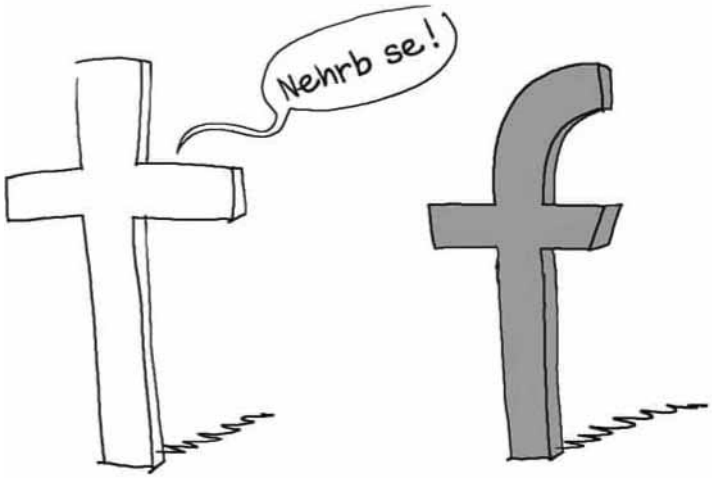

Nejvíce nynějších skandálů se týká období 60. - 80. let 20. století, kdy se ho dopustili kněží s typicky předkoncilní seminární formací založenou na kultuře naprosté podřízenosti a nadvlády, která v řadě seminářů vládne dodnes: „Musíte se naučit poslouchat, abyste uměli jednou ve farnosti poroučet.“

Od 19. století prochází západní kultura objevováním tělesnosti (sport) a detabuizováním sexuality, kdy církev opět reagovala spíše obranářsky a jako ideál prezentuje potlačování sexuality a její sublimaci. Vrcholem je sexuální revoluce šedesátých let 20. století, kdy je naplnění sexuality vnímáno jako potřeba a nezadatelné právo jedince, a kdy dochází k všudypřítomné sexualizaci populární i vyšší kultury. Svým způsobem jsou skandály příkladem patologického typu vyrovnání se s novou situací života ve většinové společnosti. V poslední dekádě 20. století se pak oběti násilí a zneužití přestaly bát a začaly mluvit, atmosféra ve společnosti i v církvi se změnila, téma už není tabu, církev v řadě zemí ztratila formální i neformální moc a tolerance ke zneužívání mizí.

Proti duchu koncilu

Problematizují skandály pokoncilní vývoj katolické církve? Ve skutečnosti je to přesně obráceně. Většina problémů je dána právě nedůsledným naplňováním vůle koncilních otců. Papež František označil za jeden z hlavních problémů fenomén, který byl na koncilu tvrdě kritizován, totiž klerikalismus. Šokuje neúcta k obětem sexuálního zneužití, neúcta k jejich individuálnímu osudu, kdy odpovědní církevní hodnostáři dávali přednost zajištění svátostné služby a ochraně zájmů instituce a její pověsti. Proto zastrašovali a umlčovali oběti, problematické kněze překládali do jiných farností, protože přece zajištění mší a pokračování kněžské služby je větší hodnotou než utrpení způsobené dotyčným knězem.

Z jednání představených i pachatelů je patrné, že převládala předkoncilní mentalita, v níž kněz má mnohem větší hodnotu než obyčejný laik, který má povinnost vyhovět i zvrhlým potřebám příslušného kněze, a poté ve „vyšším zájmu“ mlčet a doživotně „zbožně a záslužně“ nést své utrpení. Je to absurdně převrácené pojetí pastorality, které pod záminkou falešného důrazu na svátostný rámec církve tolerovalo jednání, jež nemohlo skončit jinak než zraněním a destrukcí víry u obětí sexuálního násilí a jejich rodin, a které těžce problematizuje elementární hodnověrnost církve v současné době.

Potvrdila se tak další z intuicí koncilu, že církev nemá hájit své zájmy jako jiné světské instituce, ale má být domem ze skla, otevřenou a zpětné vazbě vystavenou institucí, kde jsou laici bráni jako rovnocenní partneři - a to ne jako přizpůsobení vnějšímu světu, ale jako naplnění evangelijních principů. Kdyby se tyto a další impulsy koncilu skutečně prosazovaly, nikdy by věci nemohly zajít tak daleko. Je absurdní, že papež František, který o koncilu málo mluví, ale o to intenzivněji ho následuje, má být nyní v rámci zjevně účelových kuriálních intrik donucen k rezignaci.

Celá krize církev těžce poškozuje, platí vysokou cenu za minulá selhání části svých kněží a biskupů, ale zároveň je důrazným vybídnutím k strukturálním a mentálním změnám, které církev výrazně posunou k evangelijní dokonalosti jejího Pána.

Autor je kněz a církevní historik

Kázaní z Dómu sv. Marty: Nad Velkým žalobníkem vítězí Ježíšův kříž

Vatikán. Na svátek Povýšení svatého Kříže papež František věnoval homilii při ranní mši svaté rozjímání nad prohrou a povýšením Ježíše, který „na sebe vzal všechen hřích světa. Satan byl spoután, avšak nepřestává kolem sebe štěkat, a pokud se k němu přiblížíš, zničí tě," kázal papež František.

„Ježíšův kříž nás učí, že k životu patří prohry i vítězství. Nemáme se tedy bát „zlých okamžiků". Osvěcuje je totiž právě kříž, který je znamením Božího vítězství nad zlem. Satan byl sice zničen a spoután, ale nepřestává se chovat jako vzteklý pes a pokusíš-li se ho pohladit, zničí tě," řekl papež František v homiliii při ranní mši v Dómu sv. Marty. Když rozjímáme o křesťanském znamení kříže, zamýšlíme se nad znamením porážky, ale také vítězství.

„Nemějme strach rozjímat o kříži jako o okamžiku porážky a prohry. Když se Pavel zamýšlí nad tajemstvím Ježíše Krista, vyslovuje silné věci, říká, že Ježíš se zřekl sám sebe, sám sebe odrovnal, učinil se hříchem až do konce, přijal všechen náš hřích, hřích celého světa, stal se „cárem", odsouzencem. Pavel se nebál ukazovat tuto prohru. – I to může trochu osvítit naše zlé chvíle, okamžiky naší prohry. Kříž je však pro nás křesťany také znamením vítězství."

V prvním čtení ze Čtvrté knihy Mojžíšovy, čteme o reptajícím židovském národě, který byl potrestán jedovatými hady. „Je to odkaz na dávného hada, Satana, Velkého žalobníka," připomněl papež František. Hospodin řekl Mojžíšovi, aby udělal hada a vztyčil ho na kůl. Vyvýšený had, který přinese záchranu, je proroctvím o Ježíši. Ježíš, který se sám učinil hříchem, zvítězil nad původcem hříchu, potřel hada. „ Na Velký pátek se Satan radoval," pokračoval papež, „ radoval se tolik, že si nepovšiml nástrahy, do níž měl padnout."

„Naším vítězstvím je Ježíšův kříž, vítězství nad naším nepřítelem, dávným hadem, Velkým žalobníkem. V kříži jsme spaseni, skrze Ježíšovo sestoupení až na úplné dno, avšak silou Jeho božství."

„ Ježíš je vyvýšen a Satan zničen. Ježíšův kříž pro nás musí být přitažlivý. Máme na něj hledět, protože dává sílu pokračovat kupředu. Ďábel, který byl zničen, ještě štěká, vyhrožuje, avšak – jak říkali otcové církve – je to pes upoutaný řetězem, ale nepřibližuj se, pak tě nepokouše. Pokud ho půjdeš pohladit, pokud se jím necháš okouzlit jako pejskem, připrav se, že tě zničí."

„Náš život jde dál s Kristem vítězným a zmrtvýchvstalým, který nám posílá Ducha svatého, ale také s tímto uvázaným psem, k němuž se nemáme přibližovat, aby nás nepokousal," dodal papež František:

„Kříž nás učí, že v životě jsou prohry a vítězství. Musíme být schopni přijímat porážky. Nést s trpělivostí také prohry našich hříchů, protože On již za nás zaplatil. Přijímat je v Něm, prosit o odpuštění v Něm, ale nenechat se svést tímto uvázaným psem. Bylo by pěkné, kdybychom si dnes doma vyhradili pět, deset, patnáct minut před křížem, ať už tím, který máme doma na stěně nebo na růženci, a hledět na něj, jako na znamení naší porážky, která přináší pronásledování a ničí nás, ale také znamení našeho vítězství, protože na něm zvítězil Bůh."

www.radiovaticana.cz/14.09.2018

Eucharistický zázrak v Polsku

Před dvěma lety, konkrétně 10. dubna 2016, představil lehnický biskup Zbigniew Kiernikowski výsledky bádání potvrzující eucharistický zázrak, ke kterému došlo o Slavnosti Narození Páně 25. prosince 2013 v kostele sv. Jacka v dolnoslezské Lehnici (Legnica). Hostie, která upadla na zem, a po zvednutí byla vložena do nádoby s vodou, se zbarvila do červena. Její fragment byl předán lékařské laboratoři v Sadowej, která uzavřela lékařskou charakteristiku s tím, že výsledky se „nejvíce podobají tkáni srdečního svalu" se změnami, které „často provázejí agonii". Biskup Kiernikowski při nedělni mši rovněž sdělil, že v lednu stejného roku představil celou kauzu Kongregaci pro nauku víry. Na základě jejího doporučení požádal místní kněze, aby připravili odpovídající místo k vystavení relikvie.

„Chápeme toto podivuhodné znamení jako zvláštní výraz přízně a lásky Pána Boha, který se tak velice snižuje k člověku," napsal lehnický biskup v tiskovém sdělení.

K eucharistickým zázrakům dochází velmi zřídka. První jev tohoto druhu je datován do 8. století a došlo k němu v italském Lancianu. Dodnes církev uznala za autentické 133 případy.

www.radiovaticana.cz/10.04.2016

Nejenom aktivní broumovští farníci se můžou účastnit poutě do nedalekého polského města v sobotu 13. října 2018. Odjezd v 07:00 z parkoviště pod farou, předpokládaný návrat v 18:00. Cestou zpět je plánované zastavení i v klášteře v Legnickém Poli, který stavěli opat Otmar Zinke a K.I.Dientzenhofer. Dospělí platí 200,-Kč, děti 100,-Kč. Přihlásit se je možné do naplnění autobusu na Římskokatolické farnosti – Děkanství Broumov.

P. Martin Lanži

Rok 2018 ve farních akcích

6. ledna
Tříkrálová sbírka
7. ledna
Tříkrálový průvod
3. února
Farní ples (KD Martínkovice)
14. února
Popeleční středa
10. března
Duchovní obnova v Otovicích
30. března
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
1. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
5. května
Pouť do Vambeřic
10. května
Nanebevstoupení Páně
12. května
„Motobohoslužba" Otovice
13. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
18. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
19. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
20. května
1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
Hvězda – májová pobožnost
25. května
Noc kostelů
27. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
31. května
Slavnost Božího Těla
16. června
Farní den (fara Ruprechtice)
6. července
Putování s Bachem
22. července
Cyklopouť do Nowe Rudy
28. července
Jakubsko-anenský víkend
1. – 5. srpna
Farní tábor (fara Ruprechtice)
4. srpna
Křinická pouť
8. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
říjen
Farní výlet
14. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
10. listopadu
Den veteránů (Martínkovice)

KOMPENDIUM KATECHISMU

51. Proč je důležité tvrdit, že: „Na počátku stvořil Bůh nebe i zemi“ (Gen 1,1)?
Protože stvoření je základem všech Božích plánů spásy, ukazuje všemohoucí a moudrou lásku Boha; je prvním krokem ke Smlouvě jediného Boha s jeho lidem; je počátkem dějin spásy, jež vrcholí v Kristu; je to první odpověď na základní otázky člověka po vlastním původu a vlastním cíli.

52. Kdo stvořil svět?
Otec, Syn a Duch svatý jsou jediným a nerozdělitelným počátkem stvoření, i když dílo stvoření se připisuje zvláště Bohu Otci.

53. Proč Bůh stvořil svět?
Svět byl stvořen k slávě Boha, který chtěl ukázat a sdělit svou dobrotu a krásu. Konečným cílem stvoření však je, aby Bůh mohl být „všechno ve všem“ (1 Kor 15,28), pro svou slávu a pro naše štěstí. „Slávou Boha je živý člověk a život člověka je patření na Boha“ (sv. Irenej).

54. Jak Bůh stvořil vesmír?
Bůh svobodně stvořil svět s moudrostí a láskou. Svět tedy není produktem nutnosti, slepého osudu nebo náhody. Bůh tvoří „z ničeho“ (ex nihilo), uspořádaný a dobrý svět, který On nekonečným způsobem přesahuje. Bůh uchovává stvoření v bytí a řídí je tím, že mu dává schopnost jednat a tím, že je vede k jeho naplnění skrze svého Syna a Ducha Stvořitele.

55. V čem spočívá Boží prozřetelnost?
Ta spočívá v dispozici, kterou Bůh vede své tvory ke konečné dokonalosti, k níž je povolal. Bůh je svrchovaným autorem svého plánu, ale k jeho uskutečnění používá také spolupráce svých tvorů. Zároveň dává svým tvorům důstojnost, aby sami jednali a byli příčinou jedni druhých.

56. Jak spolupracuje člověk s Boží prozřetelností?
Bůh respektuje svobodu člověku a daruje jí mu, žádá od něj, aby spolupracoval svou činností, svými modlitbami, ale také svým utrpením tím, že v něm vzbuzuje „to, že chce, i to, že pak jedná, aby se mu mohl líbit“ (Fil 2,13).

57. Je-li Bůh všemohoucí a prozřetelný, proč tedy existuje zlo?
Na tuto jak bolestnou tak tajemnou otázku může dát odpověď pouze celek křesťanské víry. Bůh není žádným způsobem, ani přímo ani nepřímo, příčinou zla. Osvěcuje tajemství zla ve svém Synu, Ježíši Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých, aby přemohl velké mravní zlo, jímž je hřích lidí, a které je kořenem jiných zel.

58. Proč Bůh dopouští zlo?
Víra nám dává jistotu, že Bůh by nedopustil zlo, kdyby z téhož zla nezískal dobro. Bůh to úchvatně uskutečnil při smrti a zmrtvýchvstání Krista - vždyť z největšího mravního zla - zabití jeho Syna - získal největší dobra - oslavu Krista a naše vykoupení.

59. Co stvořil Bůh?
Písmo svaté říká: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi“ (Gen 1,1). Církev ve vyznání víry prohlašuje, že Bůh je stvořitelem všech věcí viditelných i neviditelných, všech bytostí duchovních i hmotných, to je andělů a viditelného světa, zvláště člověka.

60. Kdo to jsou andělé?
Andělé jsou osobní tvorové, čistě duchovní, netělesné bytosti, neviditelné a nesmrtelné, vybavené inteligencí a vůlí. Tím, že bez přestání patří na Boha tváří v tvář, ho oslavují a slouží jeho plánům jako poslové při plnění poslání spásy pro všechny lidi.

LAUDATO SI´ XXXIX. – encyklika papeže Františka o ekologii

194. Aby povstaly nové modely pokroku, potřebujeme „obrácení globálního rozvojového modelu,“ což vyžaduje odpovědně „uvažovat o smyslu ekonomiky a o jejích cílech, aby se napravily její dysfunkce a deformace.“ Nestačí kompromisně smiřovat péči o přírodu s finančními zisky anebo ochranu životního prostředí s pokrokem. Kompromisní řešení v této věci jen nepatrně oddalují pohromy. Jde zkrátka o redefinici pokroku. Technologický a ekonomický rozvoj, který nečiní svět lepším a kvalitu života integrálně nezlepšuje, nelze považovat za pokrok. Na druhé straně se reálná kvalita života lidí v kontextu ekonomického růstu často umenšuje: zhoršováním životního prostředí, nízkou kvalitou potravinových produktů nebo vyčerpáním některých přírodních zdrojů. Řeči o udržitelném růstu se v tomto kontextu nezřídka stávají prostředkem k odvádění pozornosti a ospravedlňování, takže ekologická problematika je absorbována logikou finančnictví a technokracie, čímž se sociální a ekologická odpovědnost podniků víceméně redukuje na záležitosti marketingu a image.

195. Princip maximalizace zisku má tendenci izolovat se od jakékoli jiné úvahy a představuje jakési pojmové znetvoření ekonomie: pokud se zvyšuje produkce, je malý zájem o to, že se produkuje na úkor budoucích zdrojů anebo zdraví životního prostředí; pokud vymýcení pralesů zvýší produkci, nikdo při této kalkulaci neměří ztrátu spočívající v desertifikaci nějakého území či růstu znečištění. Znamená to, že podniky dosahují zisku tím, že započítávají a platí nepatrnou část nákladů. Za etické by bylo možné považovat pouze takové jednání, kdy „ekonomické a sociální náklady spojené s užíváním společných přírodních zdrojů a břemena těchto nákladů plně nesou ti, kdo tyto zdroje zneužívají, a nikoli ostatní národy nebo budoucí generace.“ Účelová racionalita, která se opírá pouze o statistickou analýzu reality podle okamžitých potřeb, působí jak tehdy, když zdroje přiděluje trh, tak tehdy, když to činí centrálním plánováním stát.

196. Jaké je místo politiky? Připomeňme princip subsidiarity, který přiznává svobodu rozvoje schopnostem vyskytujícím se na všech úrovních, ale současně požaduje větší odpovědnost vůči obecnému dobru od těch, kteří mají větší moc. Je pravda, že některé ekonomické sektory mají dnes větší moc než samotné státy. Nelze však ospravedlňovat ekonomii bez politiky, údajně neschopné prosazovat logiku ovládající různé aspekty nynější krize. Logika, která neponechává prostor upřímné starosti o životní prostředí, je totožná s tou, v níž nenachází místo starost o integraci těch nejvíce křehkých, protože „za stávajícího »privátního« modelu »úspěchu« se nejeví smysluplným investovat tak, aby si neúspěšní, slabí či méně obdaření mohli v životě razit cestu.“

197. Potřebujeme politiku, která bude přemýšlet s širokým rozhledem, přinese novou integrální koncepci, zahrne interdisciplinární dialog různých aspektů krize. Častokrát je sama politika odpovědná za vlastní diskreditaci v důsledku korupce a nedostatku dobré veřejné politiky. Pokud stát neplní svoji vlastní roli v určitém regionu, mohou se některé ekonomické skupiny jevit jako dobrodinci a mít reálnou moc, cítit se oprávněny nedodržovat jisté normy, ba dokonce umožňovat vznik různých forem organizované kriminality, obchodu s lidmi, obchodu s drogami a násilí, jež lze velmi těžko vykořenit. Pokud politika není schopna zlomit tuto perverzní logiku, a navíc zůstane pohlcena planým řečněním, zůstanou velké problémy lidstva nadále neřešeny. Strategie reálné změny vyžaduje promyslet celek různých procesů, neboť nestačí připustit povrchní ekologické uvažování a přitom nediskutovat o logice, která je základem nynější kultury. Zdravá politika by měla být schopna vyrovnat se s tímto problémem.

198. Politika a ekonomie mají tendenci vzájemně se obviňovat, pokud jde o chudobu a zhoršování životního prostředí. Avšak očekává se od nich, že uznají vlastní chyby a naleznou formy spolupráce zaměřené k obecnému dobru. Zatímco jedni se snaží jenom o ekonomický užitek a druzí jsou posedlí pouze uchováním či růstem moci, nám zbývají války či dvojznačné dohody, ve kterých je ochrana životního prostředí a péče o chudé tím, oč se obě strany zajímají nejméně. I tady platí princip „jednota má převahu nad konfliktem.“

Kostel svaté Barbory v Otovicích

Údolní vesnice Otovice se rozkládá čtyři kilometry podél Stěnavy na historické kupecké stezce do Kladska. První připomínku této obce máme dochovanou z třináctého století. I její doménou je nádherný kostel z dientzenhoferovské dílny. V okolí této nové barokní stavby stával starý dřevěný kostel zasvěcený sv. Jiří. Ten současný je zasvěcený sv. Barboře a jeho autorství připadá Kryštofu Dientzenhoferovi, přestože stavbu samotnou realizoval a upravoval převážně jeho syn Kilián Ignác Dientzenhofer.

Stavba kostela se sanktusníkem (drobnou zvonicí) probíhá roku 1725, druhá etapa pak v rozmezí let 1726-1727. Kostelík je situován na křižovatce cest do Martínkovic a do Slezska a průčelím je směřován tak, aby hleděl na věž martínkovického kostela sv. Jiří a Martina. Dnes je obklopen zástavbou, dříve však stával na volném prostranství. Ani v tomto případě neukazuje kněžiště přesně směrem na východ.

Vnitřek přesně kopíruje půdorys protaženého oválu s osmi přidanými vedlejšími prostorami, na příčné ose se pak jedná o očím skrytou sakristii a prostor pro oratoř nad vchodem. Tyto vedlejší prostory jsou ukončeny půlkruhově a výškově odstupňované a z vnější strany pak jednolitě obtékány fasádou. Nad portálem je hlavní průčelí s převýšeným patrem zakončené trojúhelníkovým štítem. Vnitřek kostela odpovídá schématům z Verněřovic či Ruprechtic, tedy z jiných projektů Kryštofa Dientzenhofera. Ovšem krásné čabrakové hlavice koutových pilastrů a jemnou profilaci korunní římsy lze připsat již Kiliánu Ignáci Dientzenhoferovi. To se týká i složitějších půlválcových kleneb v přilehlých prostorách, takzvaných konch. Hlavní loď je tradičně zaklenutá plochou dřevěnou klenbou. Na celém prostoru je originální setkání konzervatismu Kryštofa Dientzenhofera, spočívající v postupném přiřazování dalších prostor s dynamickým pojetím jeho syna, jež prostor zvýraznil odstupňováním těchto prostor a kontinuální křivkou stěn.

Rozměry kostela jsou následující: celý hlavní ovál, do něhož je zapuštěno i kněžiště, má dvacet dva metrů na délku a patnáct metrů na šířku. Rozměry vedlejších pseudokaplí a sakristie mají šířku kolem pěti metrů a délku dva a půl metru.

Nad portálem se nachází mramorová deska s následujícím nápisem: „GLORIOSAE/VIRGINI ET M./DIVAE BARBARAE/SACRAVIT 1726/O.A.B.“. Do českého jazyka lze pak přeložit následovně: Slavné panně a mučednici, divotvorné Barboře, zasvětil 1726 Otmar, opat broumovský.“.

Výmalba chrámu se dochovala pouze ta z 19. století. Na hlavním oltáři je k vidění obraz, ukazující setnutí svaté Barbory, po jeho stranách jsou dvě sochy - vlevo svatý Josef s dítětem a vpravo svatý Benedikt z Nursie. Ovšem současný hlavní oltář není nejcennější, ten se nachází v jižní střední kapli a býval původním hlavním. Tento kvalitní kousek byl upravován v letech 1748-1750 a pravděpodobně jej můžeme datovat až do sedmnáctého století.

Otovické varhany byly v kostele budovány již roku 1726, mívaly jeden manuál, žel jméno původního varhanáře neznáme. V devatenáctém století, roku 1867, byly rozšířeny o další manuál známým mistrem Antonem Grosserem a čítají tak dva manuály a šestnáct rejstříků. Krásné, úzké skříni dominuje socha anděla s trubkou.

Jakub Gruss

Otovice, k. sv. Barbory, oprava střechy:

2008 297 305,- Kč : MK „ORP“ 250 000,- Kč; farnost 47.305,- Kč
2009 500 072,- Kč : KHk - grant 170 000,- Kč; BÚ HK 125 000,- Kč; KHk, KHk - de minimis 200 000,- Kč; farnost 5072,- Kč
2013 500 000,- Kč : MK ČR PZAD (Program záchrany architektonického dědictví)
450 000,- Kč; farnost 50 000,- Kč (= thermosanace 240 669,- Kč; „dřevo“ 259 331,- Kč)
2014 650 000,- Kč : MK ČR PZAD 550 000,- Kč; KHk - grant 100 000,- Kč
2015 1 755 000,- Kč : MK ČR PZAD 1 600 000,- Kč; KHk 155 000,- Kč
2016 895 000,- Kč : MK ČR PZAD 695 000,-Kč; KHk 195 000,-Kč; farnost 5 000,-Kč
2017 1 090 000,- Kč : MK ČR PZAD 800 000,-Kč; KHk 290 000,-Kč

Jak nedělní bohoslužby zpochybnily Darwinovou teorii

Letošní letní program nedělních bohoslužeb na Broumovsku paralyzoval teorii pana Darwina o náhodném výběru. Ale popořádku.
1. července proběhlo slavnostní požehnání oprav tří kostelů z prostředků Evropské unie: Vernéřovic, Ruprechtic a Heřmánkovic. Termín požehnání byl stanoven po úspěšném květnovém výběrovém řízení na opravu kostelů ve Vernéřovicích a Ruprechticích. Předpokládalo se, že práce začnou záhy. Pro různé administrativní doplňování se však začalo až v srpnu. Avšak k částečným změnám bohoslužeb došlo už zkraje prázdnin. Laskavý farník snad uzná, že dosud popisovaná chronologie předpokládala ideální vývoj a snad si i vzpomene, že k podnětům pro úpravu časů nedělních bohoslužeb byl častokrát vyzýván. Až na 2 či 3 návrhy a diskuzi během farního dne na zahradě ruprechtické fary však další podněty žádnou formou nepřišly.
Cca dvě stovky katolíků, kteří se na Broumovsku pravidelně účastní nedělních bohoslužeb na území dnes už jediné farnosti (od Božanova po Vernéřovice), bydlí rozptýleně v jednotlivých obcích regionu, přičemž v jedné obci jich žije třeba 1, v jiné i 30. V době, kdy mnohé rodiny mají 2 auta a každý týden jezdí kvůli kroužkům, nákupům, či za lékaři desítky kilometrů se jevilo jako průchozí, aby se počet nedělních mší sv. mírně redukoval. Kladným příspěvkem mohl být i plnější kostel a vzájemné poznávání se a povzbuzování ve víře. Ztrátě osvědčené pravidelnosti bylo možné čelit sledováním BlMu, či každý týden aktualizovaných farních stránek.
Od října se tedy částečně obnoví původní model nedělních mší sv. Jako kritérium pro určení času a místa bohoslužeb byl stanoven co možná nejvyšší počet věřících v dané obci s kostelem, co nejlepší dostupnost a pravidelnost. Konkrétně to znamená, že v 8:30 první neděli bude mše sv. v Otovicích, druhou neděli v Martínkovicích, třetí neděli v Ruprechticích (do uzavření kostela), čtvrtou neděli v Božanově a případnou pátou neděli v Šonově, kde jsou jinak mše sv. pravidelně každý druhý čtvrtek v měsíci. Druhou a čtvrtou neděli bude mše sv. v 10:00 ve Vižňově a případnou pátou neděli v Heřmánkovicích (do uzavření kostela). Mše sv. v Broumově v děkanském a klášterním kostele zůstávají beze změny. Argumentem ve prospěch mše sv. v 10:00 u P+P je dlouhodobá zavedenost a oblíbenost jak farníků, tak turistů. Argumentem ve prospěch klášterních bohoslužeb je jejich oblíbenost ze strany věřících i turistů ze širokého okolí. Rovněž se jedná o jasné povědomí o tom, že nedělní večerní mše sv. je na jednom místě a nedeterminuje farníky daného kostela žádnou blokací. K tomu všemu je ještě nutné zmínit, že nedělní účast na mši sv. je možná už i v sobotu večer. Je proto na svědomí každého, kdy a kde se účastní či neúčastní nedělního shromáždění naší katolické minority.
K uzavření kostelů v Ruprechticích a Heřmánkovicích dojde v průběhu nadcházející zimy a potrvá během celého roku 2019. Celkem tedy 3 kostely se zavírají na dobu nevyhnutně potřebnou a z důvodu bezpečnosti kvůli stavebním pracím. Rovněž letošní letní program nedělních bohoslužeb neznamenal rušení mší sv., ale zúžení jejich četnosti.
Pozornému oku určitě neuniklo, že tématem byly jenom nedělní bohoslužby. Na mši sv. v týdnu chodí konstantní počet farníků. A až ti přejdou na druhou stranu věčnosti, tak kromě výuky náboženství budou moci kněží třeba sloužit jako řidiči na autobusové lince Broumov – Náchod a zpět. Kdo ví, možná v duchu vousatého vtipu probudí víru u mnoha většího počtu lidí, než se jim kdy zdálo.

P. Martin Lanži

Milosrdný Samaritán

(Lukáš 10, 25-37)

See Me, Feel Me, Touch Me, Heal Me …pohleď na mě, dej se mně pocítit, dotkni se mě, uzdrav mě….. (https://www.youtube.com/watch?-v=Q8blcTsC5bw)

Těmito čtyřmi slovy z písně britské rockové skupiny The Who by mohlo znít volání zbitého a oloupeného člověka, který čeká na projev milosrdenství okolojdoucích mužů. Čeká dlouho a chvílemi to vypadá, že dřív zemře, než se dočká soucitného pohledu, či pomoci. Tento příběh ubožáka, který se v dějinách lidstva opakoval již mnohokrát, by upadl v zapomnění, kdyby nešel kolem člověk, který na rozdíl od ostatních měl oči, které vidí a srdce soucitné.

Pohleď na mě, dej se mě pocítit, dotkni se mě, uzdrav mě - tato slova jakoby neoddělitelně patří k sobě, nejen v příběhu milosrdného Samaritána, ale i v životě každého člověka. Co je platné mít oči, které vidí, když zůstane jen u pohledu a ruka se něžně nedotkne, co je platné mít ruku, která se dotýká, když oči nevidí pohled volající po soucitu a pomoci, co je platné dívat se a dotýkat, když srdce kamenné necítí touhu po uzdravení, soucitu a lásce.

O tomto příběhu můžeme přemýšlet nekonečně dlouho a mnohé z nás jistě napadne, že jsme ve svém životě zatím nepotkali takto potřebného člověka. Ale přiznejme si, není každý z nás tak trochu zbitým a oloupeným, který touží po tom, aby se k němu ostatní lidé nechovali lhostejně? Toužíme po něžném doteku a projevu skutečného zájmu o náš osud, naše problémy, starosti a strasti, toužíme po uzdravení našich zraněných duší, po uzdravení vztahů v rodině, s dětmi, rodiči, přáteli, s Bohem… Všichni toužíme po tom, potkat ve svém životě milosrdného Samaritána, který nás nepřehlédne a bude nás podpírat na naší mnohdy strastiplné cestě. I naše rty často šeptají - pohleď na mě, měj oči k vidění, nezavírej je nad mými potřebami a touhami, nad mými sny, které mně můžeš pomoci uskutečnit. Dotkni se mě - neboj se, že to druzí uvidí a budou se pohoršovat, sevři pevně moji ruku a nepouštěj ji ze strachu, že jsem na tebe moc velké břemeno. Dej mně pocítit, že máš o mě skutečný zájem, že i přes mé životní neúspěchy a pády mám stále naději začít nový život. Dej mně pocítit, že můžu s tvou pomocí žít, přesto, že mě sužuje nemoc! Toužím slyšet tlukot tvého srdce, které nepřestalo bít pro bližního, pro mě! Uzdrav mě svou láskou, učiň v sobě Boha dotknutelným a má duše a tělo se uzdraví!

Každý z nás se může ocitnout v roli zbitého a oloupeného i milosrdného Samaritána. Možná máme kolem sebe „zbité a oloupené“ a nevidíme je. Jsme lhostejní, nerozhodní, bojíme se, stydíme se. Možná máme kolem sebe „milosrdné samaritány“, kteří nám podávají pomocnou ruku a přidávají dva denáry, ale my jejich pomoc z egoismu, studu, pýchy a svéhlavosti odmítáme. Vědomě se tak vystavujeme nebezpečí, že promarníme čas příhodný a zůstaneme bez pomoci. Odhoďme přetvářku, staňme se statečnými a kreativními. Tam, kde milosrdný Samaritán (Kristus) nabízí svou pomoc, nehrozí žádné nebezpečí. Jedině on může dokonale zahojit rány v našich srdcích a pomoci tam, kde lidské úsilí selhává. Je však na nás, s jakou velkodušností jsme schopni přijímat i darovat.

J.Teinerová

Slovenští poradci pomohou urychlit beatifikační procesy v ČR

(humor)

Téměř bez povšimnutí zůstalo během liturgické slavnosti na košickém stadionu s vyhlášením blahoslavenství Anny Kolesárové vyvěšení transparentu s nápisem „Konec pomalého blahořečení v ČR." Nakrátko se objevil i v televizních záběrech, pak ho autor po domluvě s pořadateli sundal. „Nechtěli jsme narušit mši svatou, šlo nám jen o to, abychom představili problém, jehož vážnost cítíme," řekl zvláštnímu zpravodaji Tisíckráte.cz mluvčí skupinky českých poutníků, Kamil Mrzena z Valašského Meziříčí. „Podívejte se na Slováky – blahoslavenství zvládnou udělat i z příběhu Anny Kolesárové, který je při vší úctě běžným incidentem opilého sovětského vojáka. My stojíme na místě s kardinálem Beranem, Janem Bulou a dalšími osobnostmi. Když loni v Bratislavě blahořečili salesiána Zemana, říkal jsem si, že patří k nám alespoň příjmením a tím, že byl zavřen také do českých věznic a táborů nucených prací. Letos jsem už trochu ztratil trpělivost," vysvětlil Mrzena dále svůj postoj.

Nespokojenost některých věřících s délkou beatifikačních a kanonizačních procesů potvrzuje i generální sekretář České biskupské konference Stanislav Přibyl. Ukazuje několik dopisů a e-mailů, jejichž autoři se například ironicky ptají, zda dojde k Beranově blahořečení dříve než ke kompletní opravě dálnice D1. Náprava se však podle Přibyla chystá. „Na společném setkání biskupských konferencí v Nitře jsme slovenskou stranu požádali o možnost sdílet jejich know-how. Získali jsme poradce pro tyto záležitosti výměnou za podporu nesouhlasu s Istanbulskou úmluvou," popisuje generální sekretář ČBK. František Jemelka z tiskového střediska biskupské konference upřesnil, že poradci budou zaměstnáni na částečný úvazek v sekretariátu ČBK a v případě úspěšně završeného procesu nezískají žádný finanční bonus, pouze vstupenky do VIP zóny během obřadu.

Naší redakci se podařilo oslovit jednoho z těchto poradců, který si přál zůstat v anonymitě s ohledem na citlivou povahu jeho poslání. „Nepředstavujte si to tak, že v Kongregaci pro kauzy svatých odevzdáte klobásy a borovičku a do druhého dne máte dekret. Na druhou stranu je ale trochu trestuhodné, když do Vatikánu posíláte plzeňské pivo na Velikonoce a neuděláte ani malou zmínku o tom, jak se lidé z tohoto města těší, až budou slavit blahořečení svého rodáka Berana," sdělil slovenský kněz, který je podle svých slov osobně obeznámený s poměry v římské kurii. Dodal, že se chce zaměřit na zlepšení komunikace mezi českou stranou a Vatikánem, dále na rozvoj spolků zaměřených na odkaz daného kandidáta blahořečení a na rozšíření modlitební základny.

Činnost poradců bude koordinovat Stálá rada ČBK. „Je třeba vzít v potaz určité pastorační souvislosti, v jejichž světle není rychlost blahořečení jediným kritériem. U některých osobností může být prozíravé počkat s formálním krokem církve do mimořádně vhodné doby. Vezměte si kanonizaci Anežky České, u které se nakonec docela vyplatilo nic neuspěchat," vysvětluje strategii Stanislav Přibyl.

www.tisickrate.cz/09.09.2018

Sv. Magdalena z Nagasaki, panna a mučednice, 15. říjen

Magdaléna z Nagasaki se narodila v roce 1610 nebo 1611 v Nagasaki do křesťanské samurajské rodiny. Její rodiče byli pro svou víru umučení a malé Magdalény se pak ujali další křesťané. V roce 1624 se setkala se dvěma augustiniány, Františkem od Ježíše a Vincentem od sv. Antonína, kteří ji přijali jako žadatelku o vstup do třetího řádu. Žila augustiniánskou spiritualitou, ale později se stala dominikánskou terciářkou.

Od roku 1629 přespávala v horských úkrytech a pomáhala pronásledovaným křesťanům. Věnovala se modlitbě, čtení náboženské literatury a apoštolátu. Povzbuzovala ty, kteří byli v těžké situaci, navštěvovala nemocné, učila děti katechismu a také je křtila. Po mučednické smrti svých augustiniánských rádců, v roce 1632, ještě zvýšila svou horlivost, sdílela utrpení a bolesti, které pronásledování přinášelo a pro své chudé krajany prosila o almužnu i portugalské obchodníky.

V září 1634, za vlády šóguna Tokugawa Iemitsu, se šla sama přihlásit vyšetřujícím soudcům jako křesťanka. Ti se pokoušeli změnit její smýšlení příslibem výhodného manželství, ale neměli naději na úspěch, proto přistoupili k mučení. Magdaléna však setrvala v neochvějné víře, a byla proto odsouzena k pomalé kruté smrti.

Začátkem října byla dovedena na Nishizak - Svatý vrch v Nagasaki a zde ji podrobili tzv. „ana-tsurushi", mučení „šibenicí a příkopem či hrobem". Při tomto způsobu týrání šlo o zavěšení hlavou dolů do jámy plněné odpadem až po hrudník nebo kryté deskami. U Magdalény toto pomalé dušení trvalo 13 dní. Zemřela až 15. 10., kdy silný déšť zaplavil jámu vodou.

Nepřátelé křesťanů její tělo spálili a popel vhodili do moře, aby zabránili uctívání ostatků mučednice, která vzbudila nemalou pozornost.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

MONS. JAN VOKÁL
BISKUP KRÁLOVÉHRADECKÝ

GENERÁLNÍ DEKRET

k závazkům sloužit Mše svaté na úmysl dárců mešních fundací zřízených před nástupem komunismu

V důsledku majetkového vyrovnání dostaly farnosti i jiné církevní právnické osoby zpět některé pozemky či jiné nemovitosti, které kdysi patřily mešním fundacím a byly svázány s povinností sloužit Mše svaté za zemřelé dárce. Tento majetek zčásti zajišťoval financování kněží v pastoraci, provoz farností a dalších institucí. S opětovným využíváním těchto nemovitostí je spojena také obnovená povinnost plnit přijaté závazky vůči dárcům, dnes mnohdy neznámým. Vzhledem k tomu, že dohledání všech zakládacích listin již není možné a ne všechny nemovitosti byly vráceny *in natura*, ale byla za ně vyplacena finanční náhrada, nelze řešit případy jednotlivě.

Proto se Česká biskupská konference obrátila na Apoštolský stolec se žádostí o instrukce, jak v této záležitosti postupovat, případně s žádostí, aby Apoštolský stolec v souladu s kán. 1308 CIC 1983 snížil nebo zrušil závazky vyplývající z mešních fundací zřízených před nástupem komunismu, tj. před 25. únorem 1948, a to z důvodů, že je prakticky nemožné určit, o které závazky jde, kolik jich je a kdo je povinen tyto závazky plnit.

Kongregace pro klérus, která má dle Apoštolské konstituce *Pastor bonus* čl. 97, 2° pravomoc ve všem, co se týká mešních nadací, a to pro všechny právnické osoby diecézní i řeholní, odpověděla reskriptem ze dne 6. července 2017, Prot. N. 20172570, tak, že *„po zvážení toho, co předložil pražský arcibiskup jakožto předseda České biskupské konference, uděluje požadované dovolení podle předložené žádosti, servatis de iure servandis.*

Nicméně aby všechny závazky spojené se zmíněnými nadacemi mohly být považovány za zrušené, dikasterium stanovuje povinnost co nejvčasnějšího odsloužení zádušních Mší svatých v počtu 10 za duše dárců, každým zainteresovaným církevním subjektem (arcidiecéze, diecéze, farnost, seminář, institut zasvěceného života atd.); doporučuje se, aby vše probíhalo v podřízenosti arcibiskupským, biskupským nebo řeholním kuriím a pod jejich dohledem."

Aby bylo výše uvedené nařízení Kongregace pro klérus
podle pokynu České biskupské konference naplněno,

rozhoduji,

- že každá farnost či jiný církevní subjekt na území diecéze, nebo jeho právní nástupce, má povinnost odsloužit nebo nechat odsloužit 10 zádušních Mší svatých za duše

zemřelých dárců mešních fundací zřízených před nástupem komunismu, tj. před 25. únorem 1948, *servatis de iure servandis*.

- Za splnění této povinnosti odpovídá ten, kdo stojí v čele té které farnosti či jiné církevní právnické osoby. Není-li knězem, má povinnost zajistit odsloužení Mší svatých formou předání intencí zvolenému knězi.
- Pokud z titulu kumulace funkcí někdo stojí v čele několika farností či jiných církevních právnických osob, pak povinnost odsloužit 10 Mší svatých je *una tantum*, tj. jedenkrát deset Mší svatých za všechny subjekty, v jejichž čele stojí.
- Protože je prakticky nemožné určit, *o které závazky jde, kolik jich je a kdo je povinen tyto závazky plnit*, jsou povinni tyto závazky splnit všichni, kdo stojí v čele kteréhokoli z církevních subjektů, ať tento subjekt měl mešní fundace, nebo ne.
- Protože Kongregace žádá *„co nejvčasnější odsloužení zádušních Mší svatých"*, tyto Mše svaté ať jsou odsloužený do konce roku 2019.
- Aby lid Boží byl vyrozuměn o splnění závazku a Církev dala najevo, že pamatuje na duše zemřelých, dnes mnohdy neznámých dárců, a že jim projevuje vděk, ať jsou tyto Mše svaté pokud možno slaveny o hlavních církevních svátcích, jako je Hod Boží vánoční, Hod Boží velikonoční, hlavní mariánské svátky, Slavnost Všech svatých či Památka všech věrných zemřelých, ale i o slavnostech svatých, případně některou neděli.
- Tento generální dekret vstupuje v platnost vyhlášením v diecézních *Actech curiae* a nabývá účinnosti první nedělí adventní roku 2018; toto zveřejnění dekretu a jeho následná účinnost se týkají a jsou závazné pro všechny církevní subjekty působící na území diecéze.
- Za splnění výše uvedené povinnosti je v souladu s kán. 956 odpovědný ten, kdo stojí v čele té které farnosti či jiné právnické osoby, přičemž povinnost dohledu, aby výše stanovená povinnost byla splněna, podle kán. 957 „přísluší v kostelích světských místnímu ordináři, v kostelích řeholních společností a společností apoštolského života jejich představeným".
- Každý, koho tato povinnost zavazuje, nechť písemně nahlásí její splnění svému ordináři, který dekret vydal.

Vybízím tedy všechny povinné, aby tento závazek dle tohoto dekretu naplnili a přispěli tak ke splnění dluhu vůči našim dobrodincům.

Bez ohledu na jakékoli opačné ustanovení.

✠ Mons. Jan Vokál
biskup královéhradecký

V Hradci Králové dne 14. září 2018
Č. j.: BiHK-3570/2018

Mons. Pavel Boukal
kancléř diecézní kurie

MONS. JOANNES VOKÁL
EPISCOPUS REGINAE GRADECENSIS

Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové

Formace trvalých jáhnů 2018-2021

Uveřejňujeme pokyny a pravidla pro formaci trvalých jáhnů avizovaná na schůzi okrskových vikářů dne 3. září 2018:

Osoby odpovědné za formaci trvalých jáhnů: R. D. Prokop Brož a R. D. Jiří Heblt.
Kde bude formace probíhat: na Biskupství v Hradci Králové.
Doba formace: prosinec 2018 – jaro 2021.
Jak často se budou kandidáti scházet: během školního roku obvykle 2x za měsíc v pátek odpoledne po dobu 3 let.

Postup přihlášení vhodných kandidátů

Tato výzva je určena primárně duchovním správcům, kteří mohou oslovit a doporučit vhodné osoby k trvalému jáhenství. Kandidát podá přihlášku přes svého duchovního správce na adresu biskupství. Duchovní správce napíše navíc diecéznímu biskupovi motivační dopis, proč si přeje, aby navrhovaný kandidát byl jáhnem. Pokud zná žadatele méně než 10 let, musí zaslat dopis i jeho předchozí duchovní správce. Dále se duchovní správce s kandidátem objednají k diecéznímu biskupovi, aby mu byl kandidát osobně představen. Okrskový vikář napíše své vlastní doporučení v uzavřeném dopise určeném do rukou diecézního biskupa.

Postup formace

- první rok aspirantura – tato doba slouží k rozlišování
- druhý a třetí rok kandidatura – v průběhu kandidatury přijmou lektorát a akolytát

Kritéria pro přijetí

- pokřtěný, biřmovaný
- mít alespoň titul bakaláře z teologie nebo jej získat v průběhu formace doporučení faráře/administrátora
- věková hranice: neženatí 40 let; ženatí 35 let a žijící alespoň 5 let v manželství
- u ženatých – písemné svolení manželky, potvrzení o církevně uzavřeném manželství
- kandidát by si měl navrhnout duchovního vůdce a vedoucího praxe
- životopis
- vyplněný formulář přihlášky s přílohami
- písemné potvrzení lékaře, že je kandidát tělesně i duševně zdráv
- motivační dopis kandidáta, proč se chce stát trvalým jáhnem

U ženatých kandidátů budou během formace několikrát do roka pozvány i manželky.
V elektronické příloze těchto ACRG naleznete přihlášku.

Mons. Jan Vokál
biskup královéhradecký

ZNÁŠ PÍSMO SVATÉ?

Před sebou máš mapu Svaté země. Vepiš do každého čtverečku to písmeno, které je přiřazeno k otázce týkající se daného místa. Při správném rozluštění dají písmena čtená odshora dolů (podle spojovací čáry) název jednoho biblického semínka a jednoho stromu.

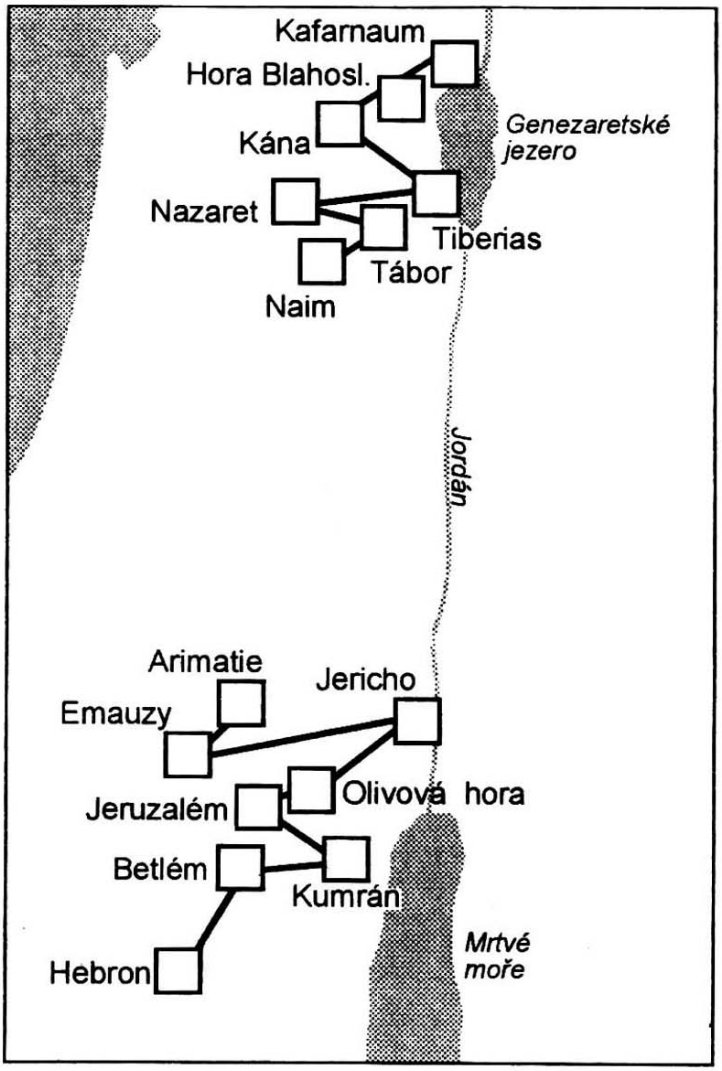

C Jak se jmenuje hora Proměnění Páně? — Č Podle kterého města se ještě jinak nazývá Genezaretské jezero? — E Kde vzkřísil Ježíš mrtvého chlapce? — F Odkud pocházel člověk, který Ježíšovi přenechal svůj hrob? — H Které město bylo domovem Jakuba a Jana a bratří Petra a Ondřeje? — I Kde bydlela svatá rodina? — Í Do které vesnice šli dva učedníci po Ježíšově zmrtvýchvstání? — Í Kde se narodil Pán Ježíš? — K Kde je hrob Abraháma? — K Ve kterém městě bydlel celník Zacheus? — N Jak se nazývá místo, kde byly r. 1947 nalezeny staré svitky Písma svatého? — O Kde měl Ježíš své horské kázání? — O Kde byl Ježíš zajat? — Ř Kde udělal Ježíš svůj první zázrak? — V Kde sídlil Pontský Pilát?

SEMÍNKO_____ STROM _____

NEDĚLNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

7. října

Otovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

14. října

Martínkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

21. října

Ruprechtice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

28. října

Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx hod
Úterý	klášterní k.	17:00 hod
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	17:00 hod*
Pátek	děkanský k.	17:00 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod

* Ve čtvrtek 11/10 mše sv. jenom v kapli PM v Šonově v 17:00

Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 – 17:45; pátek, P+P, 16:00 – 17:00

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.; sobota 27/10, P+P, 09:00 – 10:30 („Dušičky“)
Změna vyhrazena.

MŠE SV. V TEPLICÍCH N. M. A OKOLÍ

TEPLICE NAD METUJÍ
sv. Vavřinec – hlavní kostel;
NEDĚLE: 8,30
ve středu je mše sv. v 18,00
1. čtvrtek (= 4.10.) je mše sv. s pobožností v 18,00
1. pátek (= 5. 10.) mše sv. v Teplicích nebude
v pátek je mše sv. v 16,40
první sobotu (= 6. 10.) je mše sv. v Teplicích v 8,00
na Kamenci !!!

ADRŠPACH
1. a 3. neděle (= 7. a 21.) v 10,00
ZDOŇOV
MŠE SV. ZRUŠENY PRO NEZÁJEM.
DĚDOV
11. 5. 2019 V 17,00 (= ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2019)

15 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.

Modleme se tento měsíc za naši vlast a její morální obrodu a dobré osobnosti, které by ji vedly k skutečnému rozkvětu.

Požehnané dny Vám přeje a vyprošuje

P. František Hofman (tel. 734 213 899)

Koncert v rámci
22. Orlicko-kladského varhanního festivalu
Broumov, P+P, pátek 12/10, 18:00

TERMÍNY KONCERTŮ ROČNÍKU 2018

sobota 15. 9. v 17:00 Nové Město nad Metují - kostel Nejsvětější Trojice, zahájení festivalu Michal Novenko - varhany
neděle 16. 9. v 15:00 Semonice - evangelický kostel
úterý 18. 9. v 19:00 Jaroměř - kostel sv. Mikuláše, Václav Uhlíř - varhany
čtvrtek 20. 9. v 19:00 Rtyně v Podkrkonoší - kostel sv. Jana Křtitele , Václav Metoděj Uhlíř (ml.) - varhany, Lucie Strejcová - soprán
neděle 23. 9. v 17:00 Králíky – městské muzeum, Jiřina Marešová - varhany
středa 26. 9. v 19:00 Vamberk - kostel sv. Prokopa, Radoslaw Marzec - varhany, Renata Marzec - violoncello
čtvrtek 27. 9. v 18:00 Úpice - Husův sbor, Radoslaw Marzec - varhany, Renata Marzec - violoncello
pátek 28. 9. v 17:00 Česká Čermná - kostel sv. Václava. Ch. M. Raiser - varhany
pátek 28. 9. v 18:00 Žamberk - kostel sv. Václava, Václav Uhlíř - varhany, Hana Medková - soprán
sobota 29. 9. v 18:00 Žacléř - kostel Nejsv. Trojice, Malgorzata Klorek - varhany, Ewa Rułka - flétna
neděle 30. 9. v 15:00 Nekoř - kostel sv. Mikuláše, Malgorzata Klorek - varhany, Ewa Rułka - flétna
neděle 30. 9. v 16:00 Nový Hrádek - kostel sv. Petra a Pavla, Michal Novenko - varhany
pondělí 1. 10. Lanškroun
neděle 7. 10. ve 20:00 Klodzko - Kosciól Matki Bożej Różańcowej - Radek Hanuš -varhany, Jana Vávrová - fagot
pátek 12. 10. v 17:00 Rychnov nad Kněžnou - kostel Nejsv. Trojice - Andrzej Chorosiński - varhany
pátek 12. 10. v 18:00 Broumov - koncert mladých varhaníků z Polska a Čech
sobota 13. 10. Wambierzyce - koncert mladých varhaníků z Čech a Polska
neděle 14. 10. v 17:00 Bezděkov nad Metují - kostel sv. Prokopa – zakončení festivalu - Piotr Rojek

Výuka náboženstvíškol. rok 2018/2019, Broumov, od 7. ZÁŘÍ:
3. tř. (1. sv. přijímání): čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:45 - 13:30, čtvrtek, fara Broumov, 13:45- 14:30
4. – 6. tř.: pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45
7. – 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:55 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme…

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.